SYSTEM LEGISLACYJNY W ZAKRESIE OGRANICZANIA UŻYWANIA TYTONIU W POLSCE

Szkolenie dla Koordynatorów Projektu

Olsztyn, 12 kwietnia 2012 r.

Akty prawne chroniące społeczeństwo przed narażeniem na dym tytoniowy

- **Akty międzynarodowe:**
  - Konstytucja Światowej Organizacji Zdrowia (WHO)
  - Ramowa Konwencja Światowej Organizacji Zdrowia o Ograniczeniu Użycia Tytoniu
  - Konkluzje Rady w sprawie zmniejszania różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia

- **Prawo krajowe:**
  - Konstytucja RP
  - Ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

KONSTYTUCJA WHO

Cel: osiągniecie przez wszystkie ludy możliwie najwyższego poziomu zdrowia

Zadania:

- koordynacja międzynarodowych prac z zakresu ochrony zdrowia,
- proponowanie konwencji, układów i przepisów oraz zaleceń w odniesieniu do międzynarodowych spraw zdrowotnych,
- pomoc w rozwijaniu uświadomionej opinii publicznej w sprawach zdrowia,
- popieranie akcji polepszających warunki pracy i higieny środowiska,
- popieranie i prowadzenie badań naukowych na polu zdrowia.

Ramowa Konwencja Światowej Organizacji Zdrowia o Ograniczeniu Użycia Tytoniu (FCTC)

- Pierwszy międzynarodowy traktat zdrowotny
- Wszedł w życie w lutym 2005 roku
- Ratyfikowana przez 174 kraje, w tym UE i jej 26 państw członkowskich w tym Polskę

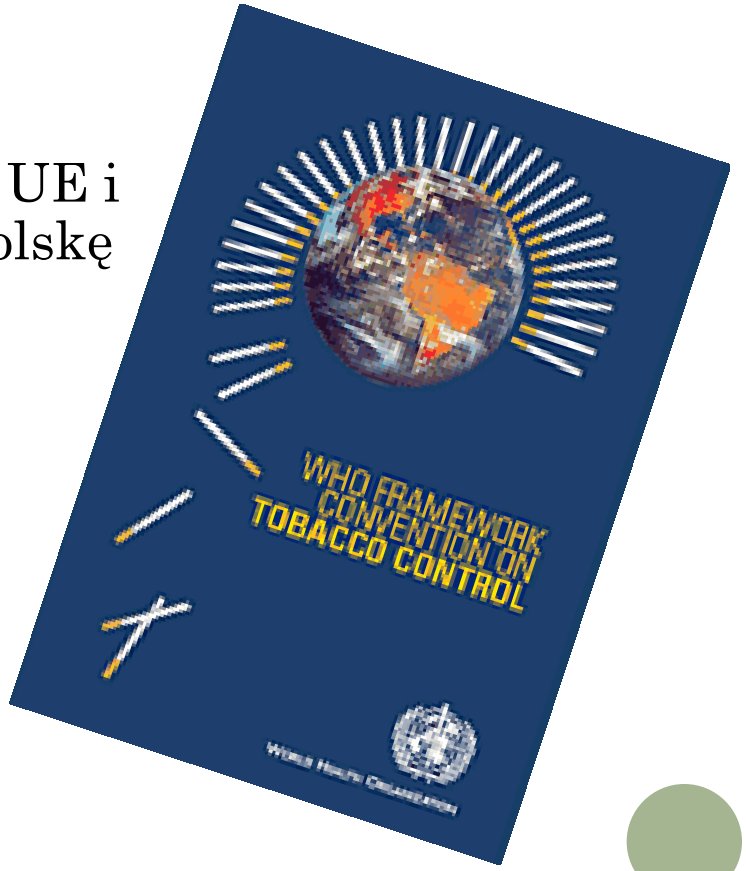

Cel: **ochrona obecnych i przyszłych pokoleń przed zdrowotnymi, społecznymi, środowiskowymi i ekonomicznymi konsekwencjami palenia tytoniu oraz wdychania dymu tytoniowego.**

Artykuł 8 FCTC
Ochrona przed biernym paleniem

Strona jest zobowiązana przyjąć i wdrożyć, oraz w aktywny sposób propagować przyjęcie i wdrażanie skutecznych środków ustawodawczych, wykonawczych, administracyjnych lub innych, przewidujących **ochronę przed biernym paleniem w zamkniętych miejscach pracy, środkach transportu miejskiego, zamkniętych miejscach publicznych** oraz, w odpowiednich przypadkach, w innych miejscach publicznych.

Ochrona przed biernym paleniem - Wytyczne

- **Zasada 1:** Określenie bezpiecznego poziomu narażenia na dym tytoniowy nie istnieje, a pojęcia takie jak wartość progowa w odniesieniu do toksyczności dymu wtórnego powinny zostać odrzucone, gdyż zaprzeczają im dowody naukowe.

- **Zasada 2:** Przed narażeniem na dym tytoniowy należy chronić wszystkich obywateli. Wszelkie zamknięte miejsca pracy lub miejsca publiczne powinny być wolne od dymu tytoniowego.

- **Zasada 3:** Niezbędne są odpowiednie przepisy prawne (proste, jasne i możliwe do wyegzekwowania). Nieobowiązkowe działania są nieskuteczne i nie zapewniają one odpowiedniej ochrony.

Ochrona przed biernym paleniem - Wytyczne

- **Zasada 4:** Dla skutecznego wdrożenia i wyegzekwowania regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego konieczne jest odpowiednie planowanie działań oraz podejmowanie adekwatnych środków.

- **Zasada 5:** Społeczeństwo obywatelskie odgrywa zasadniczą rolę w procesie wspierania i zapewniania przestrzegania strategii na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego i powinno ono zostać uwzględnione jako partner aktywnie uczestniczący w procesie opracowywania, wdrażania i egzekwowania odpowiednich przepisów.

- **Zasada 6:** Proces wdrażania regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego, jak również ich egzekwowanie i skutki powinny podlegać monitorowaniu i ocenie.

KONKLUZJE RADY W SPRAWIE ZMNIEJSZANIA RÓŻNIC ZDROWOTNYCH W UE POPRZEZ ZORGANIZOWANE DZIAŁANIA NA RZECZ PROMOWANIA ZDROWEGO STYLU ŻYCIA Z DNIA 9.12.2011 R.

Przyczyną części różnic zdrowotnych między poszczególnymi krajami jest styl życia niesprzyjający zdrowiu, w tym używanie tytoniu. Palenie tytoniu prowadzi do zapadalności na przewlekłe choroby niezakaźne.

Konkluzja – podjęcie na szczeblu krajowym i unijnym wysiłków w celu zmniejszenia użycia tytoniu poprzez wprowadzanie przepisów dotyczących wyrobów tytoniowych i ich reklamy oraz organizację kampanii społecznych podnoszących świadomość społeczeństwa.

KONSTYTUCJA RP

Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych **wolności i praw** mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, **zdrowia** i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. (art. 31, pkt 3)

Władze publiczne są obowiązane do **zwalczania chorób epidemicznych** i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska. (art. 68, pkt 4)

NARAŻENIE NA BIERNE PALENIE W MIEJSCACH PUBLICZNYCH W 2009 R.

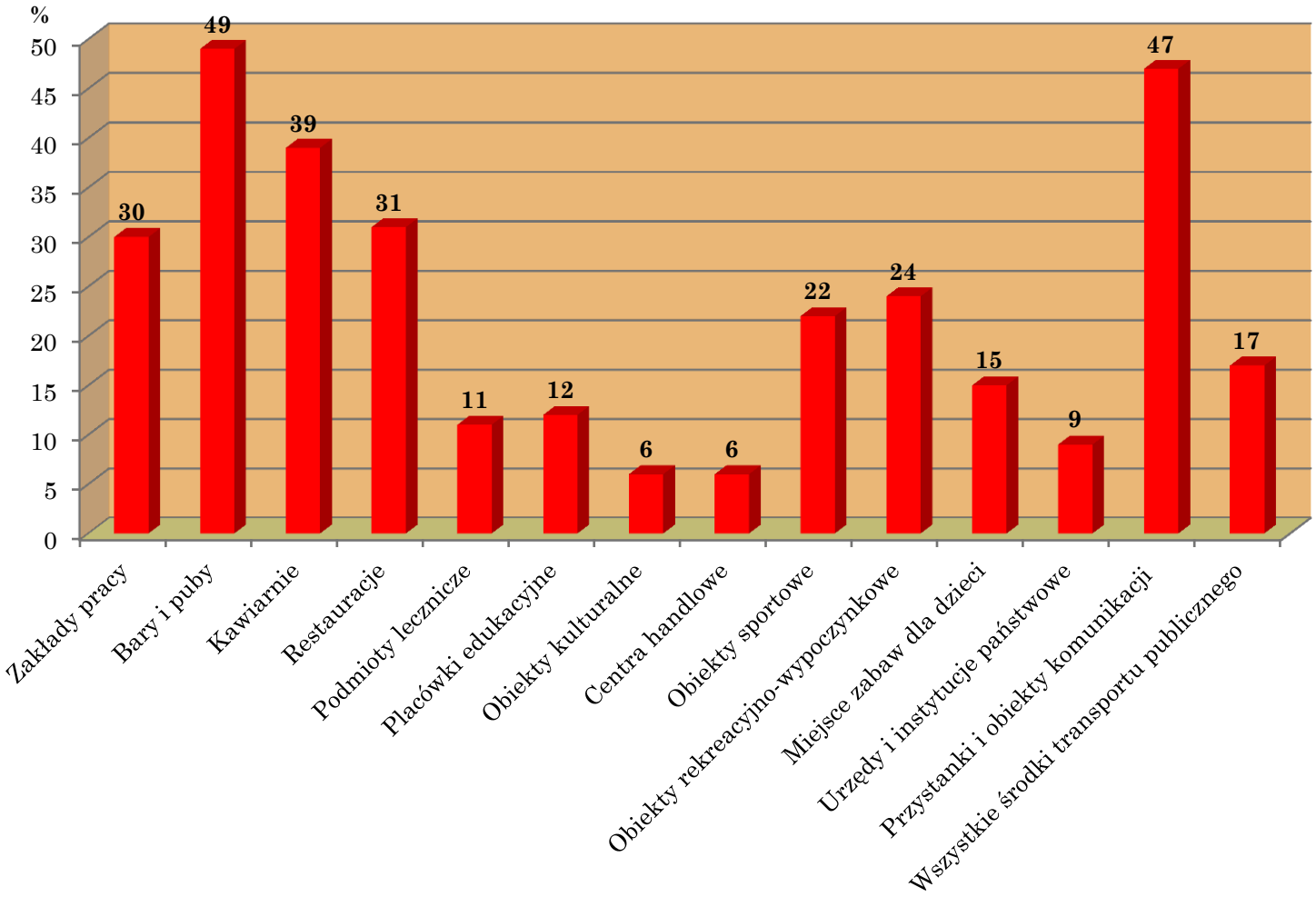

Źródło: *Raport z ogólnopolskiego badania ankietowego na temat postaw wobec palenia tytoniu*, GIS, luty 2011

CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA DECYZJĘ O ZAPRZESTANIU PALENIA TYTONIU

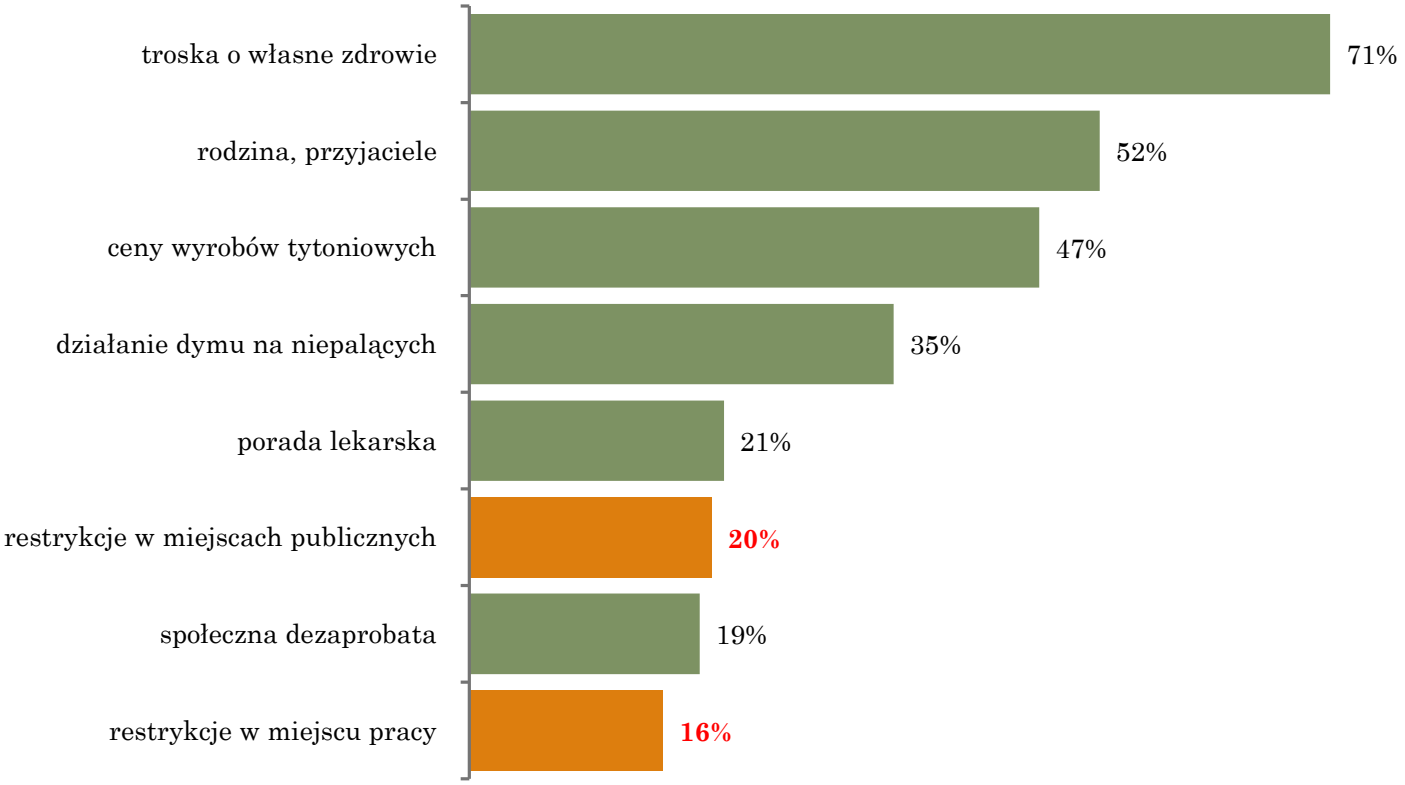

Źródło: *Eurobarometr, październik 2009*

USTAWA Z DNIA 9 LISTOPADA 1995 R. O OCHRONIE ZDROWIA PRZED NASTĘPSTWAMI UŻYWANIA TYTONIU I WYROBÓW TYTONIOWYCH

Zgodnie z art. 3 ustawy, ochrona zdrowia przed następstwami używania tytoniu realizowana jest przez kształtowanie polityki zdrowotnej, ekonomicznej i społecznej, do której należy:

- ochrona prawa niepalących do życia w środowisku wolnym od dymu tytoniowego,
- promocja zdrowia przez propagowanie stylu życia wolnego od nałogu,
- informowanie o szkodliwości palenia tytoniu i zawartości substancji szkodliwych na opakowaniach wyrobów tytoniowych,
- obniżanie norm dopuszczalnych zawartości substancji szkodliwych w wyrobach tytoniowych,
- leczenie i rehabilitacja osób uzależnionych od tytoniu.

GDZIE OBOWIĄZUJE ZAKAZ PALENIA?

NA TERENIE (na terenie i w budynkach):

- szpitali i przychodni,
- jednostek organizacyjnych systemu oświaty i pomocy społecznej oraz uczelni wyższych,

W POMIESZCZENIACH:

- zakładów pracy,
- obiektów kultury (kina, teatry, domy kultury),
- obiektów sportowych,
- obiektów służących obsłudze podróżnych (dworce, lotniska)
- w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych,
- inne pomieszczenia użytku publicznego,

ORAZ:

- w miejscach przeznaczonych do zabawy dzieci,
- w środkach komunikacji publicznej oraz na przystankach.

PLACÓWKI SYSTEMU OŚWIATY

Art. 2. *ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty* za placówki systemu oświaty uznaje:

1) przedszkola, w tym z oddziałami integracyjnymi, przedszkola specjalne oraz inne formy wychowania przedszkolnego;

2) szkoły:

a) podstawowe, w tym: specjalne, integracyjne, z oddziałami integracyjnymi i sportowymi, sportowe i mistrzostwa sportowego,

b) gimnazja, w tym: specjalne, integracyjne, dwujęzyczne, z oddziałami integracyjnymi, dwujęzycznymi, sportowymi i przysposabiającymi do pracy, sportowe i mistrzostwa sportowego,

c) ponadgimnazjalne, w tym: specjalne, integracyjne, dwujęzyczne, z oddziałami integracyjnymi, dwujęzycznymi i sportowymi, sportowe, mistrzostwa sportowego, rolnicze i leśne,

d) artystyczne;

3) placówki oświatowo-wychowawcze, w tym szkolne schroniska młodzieżowe, umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz korzystanie z różnych form wypoczynku i organizacji czasu wolnego;

3a) placówki kształcenia ustawicznego, placówki kształcenia praktycznego oraz ośrodki dokształcania i doskonalenia zawodowego, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy ogólnej, umiejętności i kwalifikacji zawodowych;

PLACÓWKI SYSTEMU OŚWIATY

3b) placówki artystyczne - ogniska artystyczne umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych;

4) poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne udzielające dzieciom, młodzieży, rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a także pomocy uczniom w wyborze kierunku kształcenia i zawodu;

5) młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki umożliwiające dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 16 ust. 7, a także dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi realizację odpowiednio obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3, obowiązku szkolnego i obowiązku nauki;

6) (uchylony);

7) placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania;

8) (uchylony);

9) zakłady kształcenia i placówki doskonalenia nauczycieli;

10) biblioteki pedagogiczne;

11) kolegia pracowników służb społecznych.

PLACÓWKI POMOCY SPOŁECZNEJ

Art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej za jednostki organizacyjne pomocy społecznej uznaje:

- regionalny ośrodek polityki społecznej,
- powiatowe centrum pomocy rodzinie,
- ośrodek pomocy społecznej,
- dom pomocy społecznej,
- placówkę specjalistycznego poradnictwa, w tym rodzinnego,
- ośrodek wsparcia i ośrodek interwencji kryzysowej.

PRZYSTANKI KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ

- **Art. 4 pkt 13 ustawy *z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym:***

przystanek komunikacyjny - miejsce przeznaczone do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, w którym umieszcza się informacje dotyczące w szczególności godzin odjazdów środków transportu, a ponadto, w transporcie drogowym, oznaczone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym

- **Ustawa *z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym:***

Art. 2 pkt 13: **przystanek** - miejsce zatrzymywania się pojazdów transportu publicznego, oznaczone odpowiednimi znakami drogowymi

Art. 49 ust. 1 pkt 9: Zabrania się zatrzymania pojazdu w odległości **mniejszej niż 15 m** od słupka lub tablicy oznaczającej przystanek, a na **przystanku z zatoką - na całej jej długości**.

LOKALE GASTRONOMICZNO-ROZRYWKOWE

W lokalach z co najmniej dwoma pomieszczeniami przeznaczonymi do konsumpcji, można wyłączyć spod zakazu palenia zamknięte pomieszczenie konsumpcyjne, wyposażone w wentylację zapewniającą, aby dym tytoniowy nie przenikał do pomieszczeń (art. 5a ust. 4).

POMIESZCZENIA MIESZKALNE

Właściciel lub zarządzający obiektem może wyłączyć spod zakazu palenia indywidualne pokoje w obiektach służących celom mieszkalnym (art. 5a ust.1).

PALARNIA

Palarnia **-** zdefiniowana jest w ustawie jako wyodrębnione konstrukcyjnie od innych pomieszczeń i ciągów komunikacyjnych, odpowiednio oznakowane pomieszczenie, zaopatrzone w wywiewną wentylację mechaniczną lub system filtracyjny w taki sposób, aby dym tytoniowy nie przenikał do innych pomieszczeń.

Właściciel lub zarządzający (art. 5a ust. 3) może, ale nie jest zobligowany, wyznaczyć palarnię:

- w domach pomocy społecznej lub domach spokojnej starości,
- w hotelach,
- w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- na terenie uczelni,
- w pomieszczeniach zakładów pracy,
- w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych.

Szkoły i podmioty lecznicze

Zakaz tworzenia palarni!

Placówki edukacyjne – etyczny obowiązek promowania zdrowego stylu życia pośród dzieci i młodzieży, wzmocnienie w nich szacunku do prawa.

Podmioty lecznicze – promocja zdrowego stylu życia pośród personelu medycznego i pacjentów.

PROBLEM – PROMOWANIE IDEI SWOBODNEGO PALENIA PRZEZ PRODUCENTÓW PALARNI

Informacja ze strony internetowej jednego z producentów palarni:

„Teoretycznie pracodawca mógłby zakazać swoim pracownikom palić w czasie pracy. Niestety, palenie tytoniu to nałóg. Często palącego pracownika nie można zastąpić osobą niepalącą, ponieważ tylko ten pierwszy ma odpowiednie doświadczenie i kwalifikacje. Pracodawca mógłby zaryzykować i zastrzec, że od tej pory nie zatrudnia palaczy, gdyż szkodzą oni wizerunkowi firmy. Taki przejaw dyskryminacji zakończyłby się zapewne lawiną pozwów w sądzie, które w ostatecznym rozrachunku okazałby się droższe niż przystosowanie palarni do nowych przepisów."

Każde miejsce może być wolne od dymu tytoniowego!

Zgodnie z art. 5 ust. 4, rada gminy może ustalić, w drodze uchwały, inne niż wymienione miejsca użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego.

OBOWIĄZKI WŁAŚCICIELA LUB ZARZĄDZAJĄCEGO OBIEKTEM

Umieszczenie w widocznym miejscu informacji o zakazie palenia tytoniu na danym terenie.

Informacja słowna i graficzna (art. 5 ust. 1a)

ORGANY UPRAWNIONE DO EGZEKUCJI USTAWY

- **Państwowa Inspekcja Sanitarna –** ma możliwość nakładania grzywien w drodze mandatu za naruszenie:
  - art. 13 ust. 1 pkt 2 (nieumieszczenie przez właściciela lub zarządzającego obiektem lub środkiem transportu informacji o zakazie palenia tytoniu),
  - art. 13 ust. 2 (palenie w miejscach objętych zakazem).

- **Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów** - kontrole przestrzegania przez przedsiębiorców zakazu reklamy i promocji wyrobów tytoniowych dokonywane są przez Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej.

ORGANY UPRAWNIONE DO EGZEKUCJI USTAWY

- **Policja –** możliwość karania za wszystkie przestępstwa związane z nieprzestrzeganiem przepisów ustawy.

Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń
- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych na drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń

ORGANY UPRAWNIONE DO EGZEKUCJI USTAWY

- **Straż Miejska** – możliwość nakładania grzywien w drodze mandatów za naruszenie:
  - art. 13 ust.1 pkt. 1 (sprzedaż wyrobów tytoniowych: osobom do lat 18; na terenie podmiotów leczniczych, szkół i placówek oświatowo wychowawczych oraz obiektów sportowo-rekreacyjnych; w postaci papierosów w opakowaniach zawierających mniej niż dwadzieścia sztuk oraz luzem bez opakowania; w sprzedaży detalicznej w systemie samoobsługowym; nieumieszczenie informacji o zakazie sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18),
  - art. 13 ust. 1 pkt 2 (nieumieszczenie przez właściciela lub zarządzającego obiektem lub środkiem transportu informacji o zakazie palenia tytoniu),
  - art. 13 ust. 2 (palenie w miejscach objętych zakazem).

Podstawa prawna:

- Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych na drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lutego 2011 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

KARY ZA NIEPRZESTRZEGANIE USTAWY

- do **500 zł** za palenie w miejscach objętych zakazem (art. 13 ust. 2) – odpowiada osoba paląca (art.13 ust.1),

- do **2 000 zł** za nieumieszczenie znaku zakazu palenia tytoniu (art. 13 ust. 1 pkt 2) – odpowiada zarządzający lub właściciel (art.13 ust.1 pkt 2),

- do **2 000 zł** - sprzedaż wyrobów tytoniowych: osobom do lat 18; na terenie podmiotów leczniczych, szkół i placówek oświatowo wychowawczych oraz obiektów sportowo-rekreacyjnych; w postaci papierosów w opakowaniach zawierających mniej niż dwadzieścia sztuk oraz luzem bez opakowania; w sprzedaży detalicznej w systemie samoobsługowym; nieumieszczenie informacji o zakazie sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18 (art. 13 ust.1 pkt 1),

KARY ZA NIEPRZESTRZEGANIE USTAWY

- do **200 000 zł** –
  - reklama, promocja, sponsorowanie wyrobów tytoniowych,
  - wprowadzenie do obrotu handlowego wyrobów tytoniowych bez uwidocznienia na opakowaniu informacji o następstwach używania tytoniu lub o zawartości substancji szkodliwych,
  - produkcja lub wprowadzenie do obrotu handlowego wyrobów tytoniowych w których zawartość substancji szkodliwych przekracza dopuszczalne normy (art. 12).

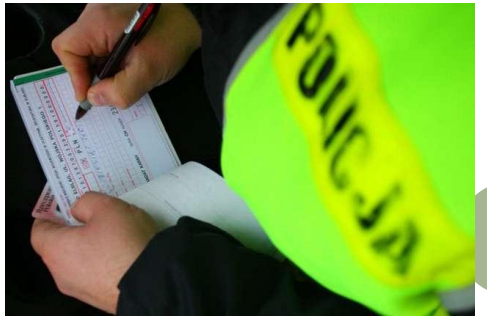

NARAŻENIE NA BIERNE PALENIE W MIEJSCACH PUBLICZNYCH

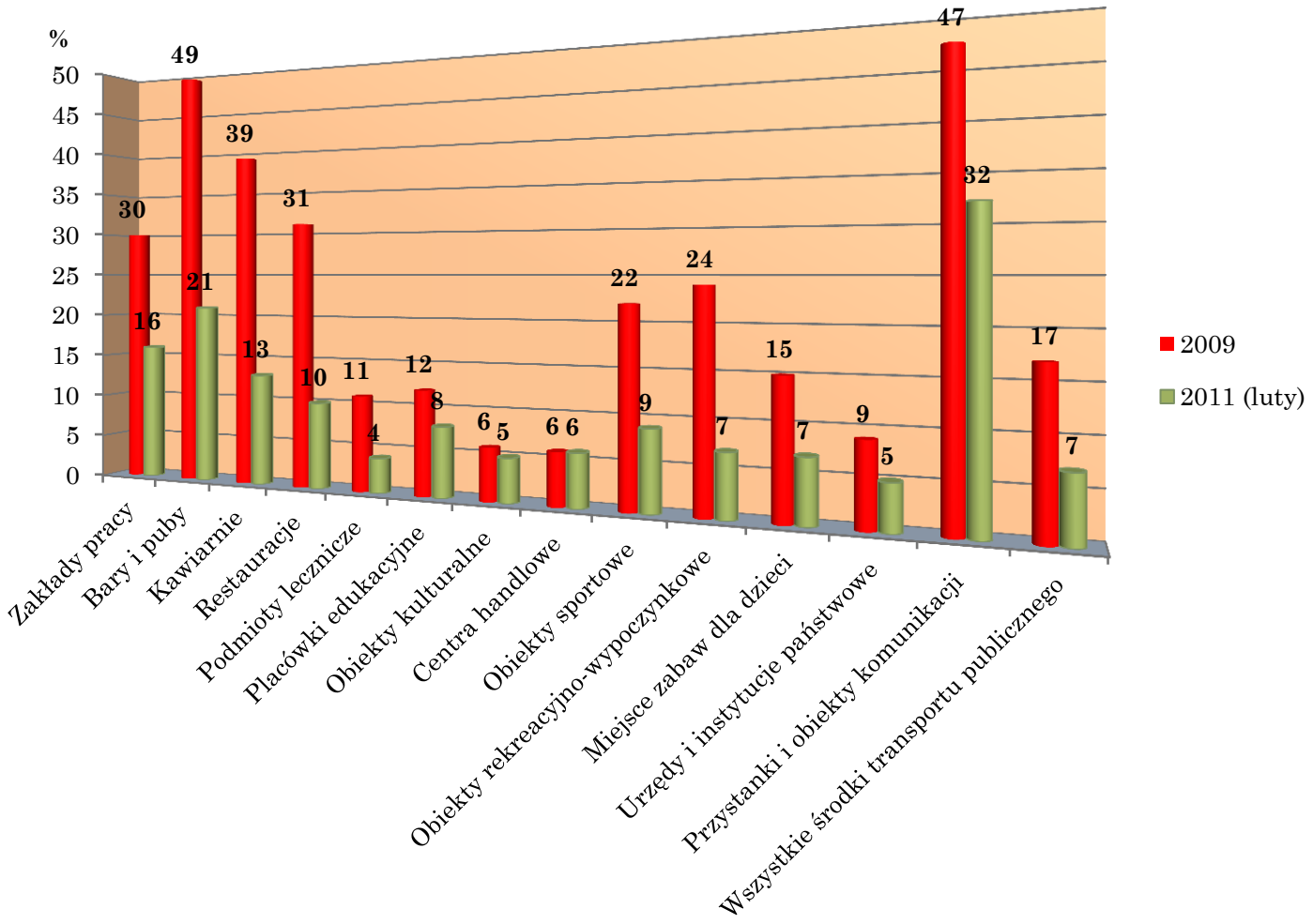

Źródło: *Raport z ogólnopolskiego badania ankietowego na temat postaw wobec palenia tytoniu*, GIS, luty 2011

Przestrzeganie ograniczeń związanych z paleniem tytoniu w miejscach publicznych w 2011 roku

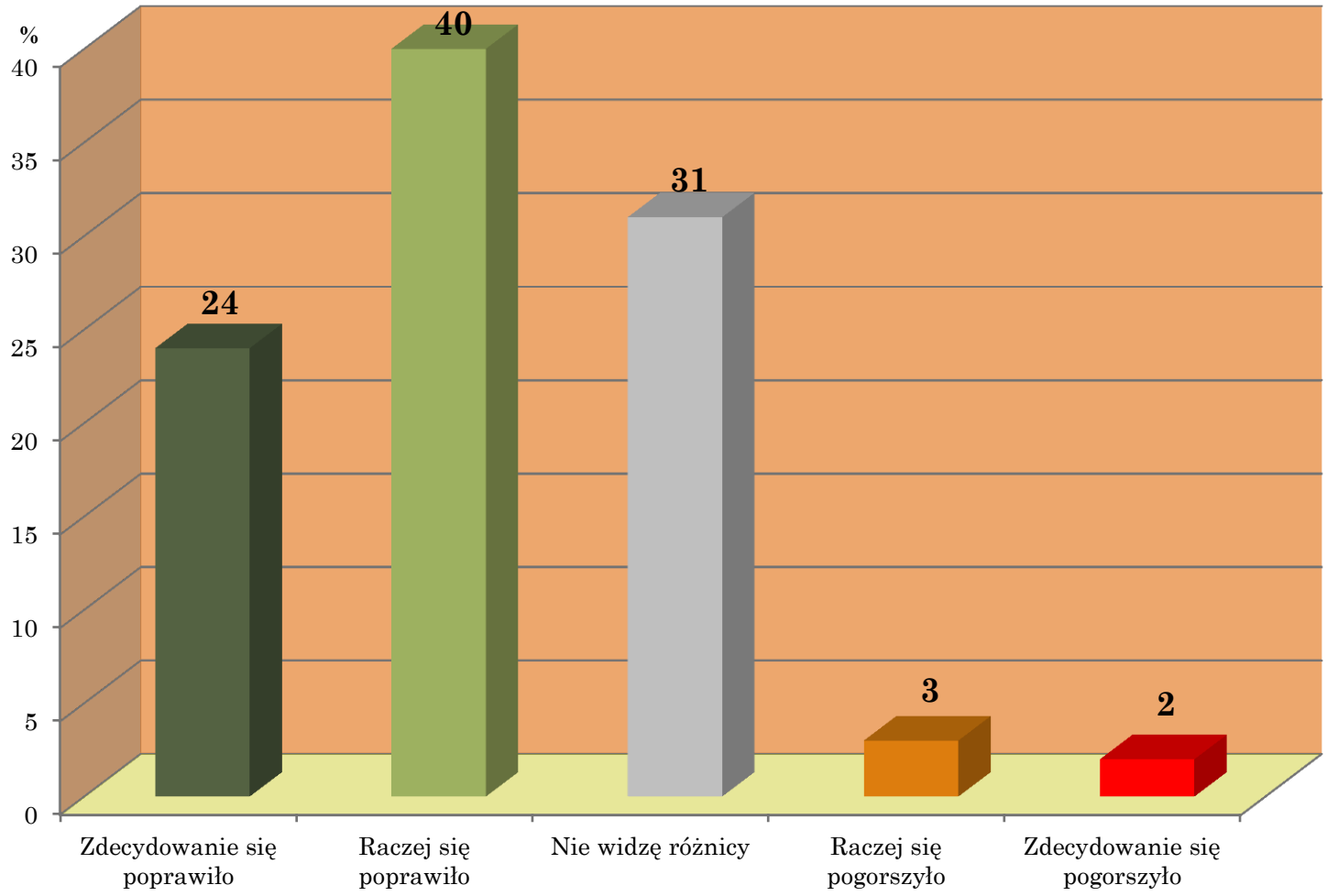

Źródło: *Raport z ogólnopolskiego badania ankietowego na temat postaw wobec palenia tytoniu*, GIS, grudzień 2011

Czynniki mogące mieć wpływ na ograniczenie palenia tytoniu

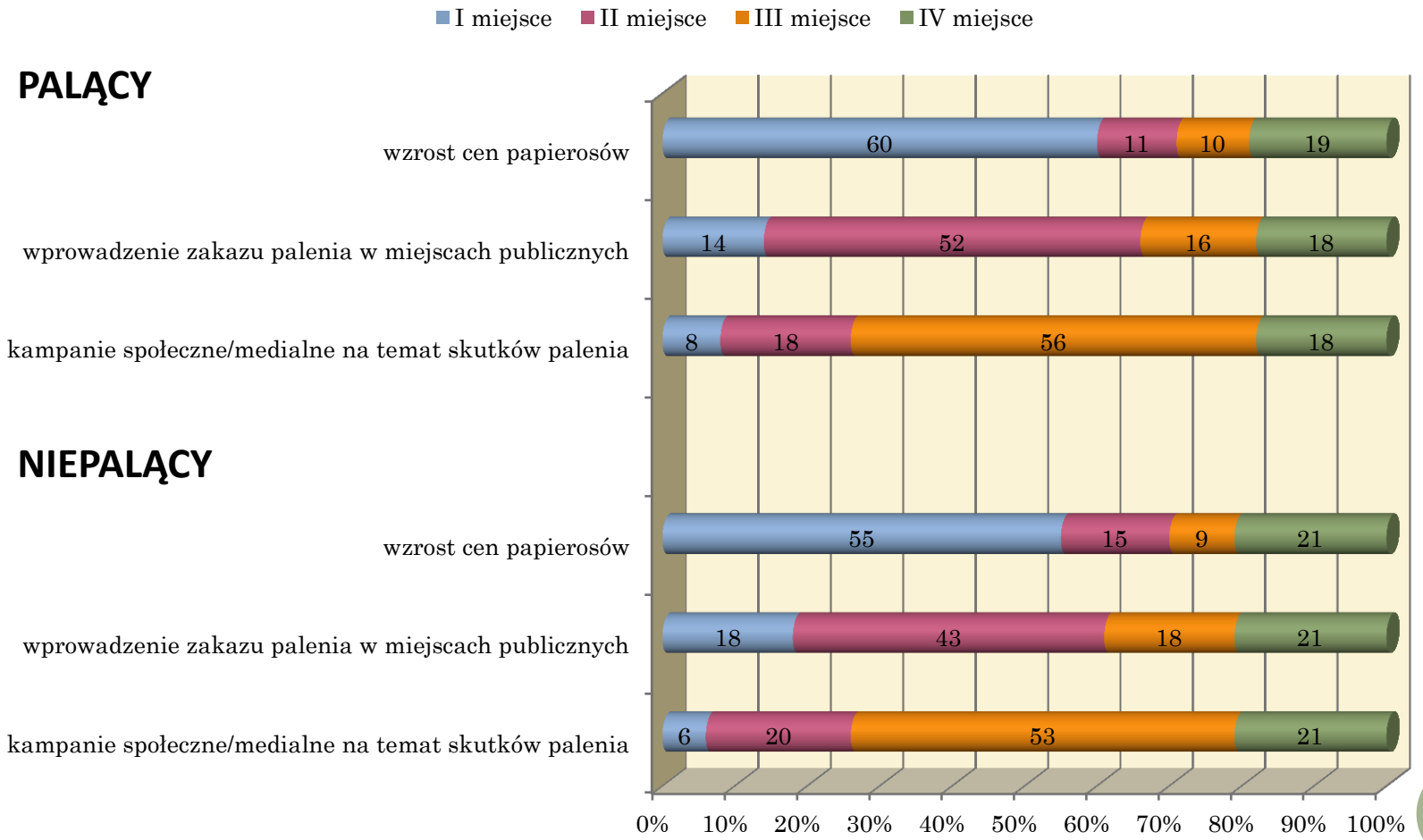

Źródło: *Raport z ogólnopolskiego badania ankietowego na temat postaw wobec palenia tytoniu*, GIS, grudzień 2011

PLANOWANE ZMIANY W USTAWIE:

- Przywrócenie odpowiedzialności finansowej dysponenta obiektu za przestrzeganie zakazu palenia tytoniu na podległym mu terenie
- Zniesienie sal dla palących w lokalach gastronomicznych
- Całkowity zakaz palenia w zakładach pracy
- Zwiększenie etykiet ostrzegawczych do 50% powierzchni opakowania

Ostrzeżenia obrazkowe na paczkach papierosów

Ministerstwo Zdrowia zakończyło konsultacje społeczne dotyczące wprowadzenia obrazkowych ostrzeżeń zdrowotnych na paczkach papierosów.

Wprowadzanie miejsc wolnych od dymu na świecie

Nowy Jork, USA

Turcja

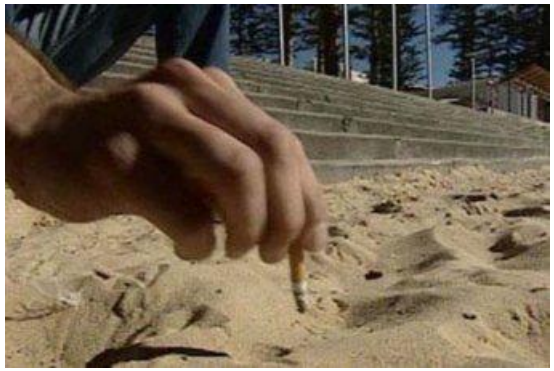

Australia

ZAKŁADY PRACY

Palenie w Polskich zakładach pracy - Statystyki

W Polsce 16% społeczeństwa narażona jest na wdychanie dymu tytoniowego w zakładzie pracy.

Negatywny wpływ przebywania w zadymionych pomieszczeniach w miejscu pracy odczuwa 36% palących i 47% niepalących mężczyzn oraz 43% palących i 71% niepalących kobiet.

Cieszyć może fakt, że 80% niepalących popiera wprowadzony w 2010 roku zakaz palenia w miejscu pracy.

Źródło danych: *Raport z ogólnopolskiego badania ankietowego na temat postaw wobec palenia tytoniu*, GIS, luty 2011

Palenie w Polskich zakładach pracy – Aspekt prawny

Konstytucja RP: Każdy ma prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Sposób realizacji tego prawa oraz obowiązki pracodawcy określa ustawa (art. 66 ust.1)

Kodeks Pracy: Pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy (…) (art. 207 § 2)

Pracodawca może ponosić odpowiedzialność:

- **odszkodowawczą -** gdyby pracownik niepalący miał problemy zdrowotne po przebywaniu w palącym towarzystwie (Kodeks cywilny)

  [sprawa Hanny Niewiadomskiej przeciwko firmie Skanska S.A.]

- **za nieprzestrzeganie przepisów bhp**
  (art. 283 § 1 Kodeksu pracy)

PRACOWNIKOWI MOŻE GROZIĆ:

Kara upomnienia, nagany, kara pieniężna w ramach odpowiedzialności służbowej za nieprzestrzeganie przepisów i zasad bhp

(art. 108 Kodeksu pracy)

[może mieć np. obniżone wynagrodzenie za to, że pali poza czasem przerw wyznaczonych przez kodeks pracy/ regulamin pracy]

KORZYŚCI EKONOMICZNE POLITYKI OCHRONY PRZED DYMEM TYTONIOWYM W ZAKŁADZIE PRACY

większa wydajność pracowników – zarówno tych, którzy rzucili palenie, jak i pracowników niepalących, nienarażonych już na działanie dymu tytoniowego

- palący pracownicy tracą około 50% dni roboczych więcej niż niepalący, u byłych palaczy liczba ta zmniejsza się o około 30% w porównaniu z niepalącymi*
- palący pracownik spędza rocznie około 22 dni na przerwach na papierosa

**Environmental Protection Agency. The costs and benefits of smoking restrictions: an assessment of the Smoke Free Environment Act of 1993 – 1994 r.*

niższe koszty zatrudnienia spowodowane mniejszą potrzebą uzupełniania personelu utraconego wskutek zachorowalności i umieralności związanych z paleniem tytoniu oraz niższymi kosztami ubezpieczenia pracowników

- oszczędności pracodawców szkockich: 437 – 652 mln € - przed wprowadzeniem przepadały m.in. z powodu mniejszej wydajności (strata w wysokości 380 – 595 mln €) oraz częstszych nieobecności w pracy (ok. 52 mln €)*

**Costs of employee smoking in the workplace in Scotland – Parrott, Godfrey, Raw, 2000r.*

niższe koszty utrzymania pomieszczeń zakładu pracy

- nie ponosi się kosztów tworzenia i utrzymania oddzielnie wietrzonej palarni, maleją koszty sprzątania pomieszczeń i konserwacji wyposażenia oraz koszty ubezpieczenia od ognia (maleje liczba pożarów)

KORZYŚCI ZDROWOTNE POLITYKI OCHRONY PRZED DYMEM TYTONIOWYM W ZAKŁADZIE PRACY

miejsce pracy wolne od dymu tytoniowego wpływa na **polepszenie zdrowia pracowników**

- w USA, ilość zawałów serca zmniejszyłaby się o ok. 6250, udarów mózgu o ok. 1270 przypadków rocznie, a bezpośrednie koszty medyczne zaoszczędzone na leczeniu tych 2 chorób wyniosłyby 224 miliony $ rocznie

(analiza efektów zdrowotnych i ekonomicznych wprowadzenia na rok ochrony przed dymem tytoniowym we wszystkich miejscach pracy)*

**Cardiovascular Health and Economic Effects of Smoke free Workplaces – Ong, Stanton, Glantz, 2004 r.*

PRZYDATNE LINKI:

- Ramowa Konwencja Światowej Organizacji Zdrowia o Ograniczeniu Użycia Tytoniu, sporządzona w Genewie dnia 21 maja 2003 r.

  http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20070740487

- Ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

  http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19960100055

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 października 2002 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

  http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20021741426

- Konkluzje Rady w sprawie zmniejszania różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia

  http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:359:0005:0008:PL:PDF

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

Magdalena Sternik
Koordynator Projektu TOB3CIT
Główny Inspektorat Sanitarny
m.sternik@gis.gov.pl
+ 48 22 536 14 12